

za zasługi w działalności społecznej:

SREBRNYM KRZYŻEM ZASŁUGI

63. Gregulski Stefan s. Józefa,

za zasługi w działalności samorządowej:

BRAZOWYM KRZYŻEM ZASŁUGI

64. Jaroszewicz Edward s. Feliksa, 65. Kozłowski Marek s. Romualda, 66. Mikulicz Janusz s. Adama, 67. Pokrywka Tadeusz s. Jana, 68. Repa Stanisława c. Piotra, 69. Woźniak Henryk s. Józefa,

za wzorowe, wyjątkowo sumienne wykonywanie obowiązków wynikających z pracy zawodowej:

SREBRNYM KRZYŻEM ZASŁUGI

po raz drugi

70. Lisicka Alicja c. Jerzego, 71. Rawski Aleksander s. Edwarda,

BRAZOWYM KRZYŻEM ZASŁUGI

72. Drózko Janusz s. Józefa, 73. Duszeńko-Klancko Ludwika c. Stanisława, 74. Jakimczyk Grażyna c. Wojciecha, 75. Jawor Małgorzata c. Jerzego, 76. Ławiak Andrzej s. Czesława, 77. Nowak Grażyna c. Mieczysława, 78. Raczyński Robert s. Jerzego, 79. Skóra Krzysztof s. Jana,

na wniosek Wojewody Piłskiego

za zasługi w działalności na rzecz ochrony przeciwpożarowej:

SREBRNYM KRZYŻEM ZASŁUGI

80. Kreczmer Piotr s. Antoniego, 81. Rola Mieczysław s. Alojzego, 82. Rusin Andrzej s. Edwarda, 83. Wielebski Stanisław s. Czesława,

BRAZOWYM KRZYŻEM ZASŁUGI

po raz drugi

84. Stranz Zenon s. Jana,

BRAZOWYM KRZYŻEM ZASŁUGI

85. Dembski Bolesław s. Stanisława, 86. Duszczyk Stefan s. Bronisława, 87. Gofron Zbigniew s. Józefa, 88. Jankowski Jerzy s. Bernarda, 89. Jarocki Jerzy s. Michała, 90. Jasiewicz Zygmunt s. Bronisława, 91. Jaśkowiak Leonard s. Walentego, 92. Kaczmarek Feliks s. Władysława, 93. Olejniczak Franciszek s. Wincentego, 94. Soloch Ludwik s. Kazimierza, 95. Waśko Stanisław s. Czesława,

na wniosek Wojewody Piotrkowskiego

za zasługi w pracy społecznej na rzecz Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej:

SREBRNYM KRZYŻEM ZASŁUGI

po raz drugi

96. Łuczkowski Jan s. Franciszka,

BRAZOWYM KRZYŻEM ZASŁUGI

97. Kapusta Zbigniew s. Józefa, 98. Szczegielniak Jerzy s. Stanisława,

na wniosek Wojewody Rzeszowskiego

za wzorowe, wyjątkowo sumienne wykonywanie obowiązków wynikających z pracy zawodowej:

SREBRNYM KRZYŻEM ZASŁUGI

po raz drugi

99. Wilk Stanisław s. Feliksa,

BRAZOWYM KRZYŻEM ZASŁUGI

po raz drugi

100. Ciejka Stanisław s. Jerzego,

BRAZOWYM KRZYŻEM ZASŁUGI

101. Kasprzyk Jan s. Roberta.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*

195

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 8 kwietnia 1994 r.

w sprawie wysokości oprocentowania, szczegółowych kryteriów niestosowania oprocentowania oraz określenia rodzajów mierników wartości przy rozkładaniu na raty należności z tytułu sprzedaży i dzierżawy mienia z Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa.

Na podstawie art. 31 ust. 4, art. 38a ust. 6, art. 39a ust. 2 i art. 45 ust. 2 ustawy z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 107, poz. 464, z 1993 r. Nr 5, poz. 23 i Nr 6 poz. 29 oraz z 1994 r. Nr 1, poz. 3) zarządza się, co następuje:

§ 1. Użyte w zarządzeniu określenie „stopa redyskontowa” oznacza stopę redyskontową weksli przyjmowanych od banków przez Narodowy Bank Polski do redyskonta, ustaloną przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego w drodze zarządzenia na podstawie art. 20 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. o Narodowym Banku Polskim

(Dz. U. z 1992 r. Nr 72, poz. 360, z 1993 r. Nr 6, poz. 29 i z 1994 r. Nr 1, poz. 2).

§ 2. 1. Ustalona w pieniądzu, nie spłacona należność za sprzedane mienie, której płatność — zgodnie z umową — rozłożona zostanie na raty, jest oprocentowana w stosunku rocznym, za okres między terminami wymagalności rat — według zmiennej stopy oprocentowania — w wysokości obowiązującej w danym okresie stopy redyskontowej, z zastrzeżeniem ust. 2 i ust. 3.

2. Jeżeli spłata należności następuje przez potrącenie dokonywane zgodnie z przepisami Kodeksu cywilnego, oprocentowanie ustala się w wysokości trzykrotnej stopy redyskontowej, chyba że strony w umowie określą niższe oprocentowanie, nie niższe niż stopa redyskontowa.

3. Jeżeli należność powstała z tytułu sprzedaży dokonanej na zasadach określonych w art. 42 ustawy z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 107, poz. 464, z 1993 r. Nr 5, poz. 23 i Nr 6, poz. 29 oraz z 1994 r. Nr 1, poz. 3), zwanej dalej „ustawą”, oprocentowanie wynosi 1/5 stopy redyskontowej, nie mniej jednak niż 3% w stosunku rocznym.

§ 3. 1. Jeżeli nabywca gruntów przeznaczonych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego na cele nierolne wraz z częściami składowymi i przynależnościami wpłacił w terminie wymagalności ratę i 1/2 kwoty oprocentowania obliczonej w myśl § 2 ust. 1, nie mniej jednak niż 8% w stosunku rocznym, to pozostała część należnej kwoty oprocentowania podlega umorzeniu.

2. Jeżeli nabywca nieruchomości rolnych, majątku obrotowego i ruchomych środków trwałych wpłacił w terminie wymagalności ratę i 1/4 kwoty oprocentowania obliczonej w myśl § 2 ust. 1, nie mniej jednak niż 4% w stosunku rocznym, to pozostała część należnej kwoty oprocentowania podlega umorzeniu.

3. Przepis ust. 1 stosuje się także w razie rozłożenia na raty nie spłaconej należności z tytułu łącznego nabycia mienia, o którym mowa w ust. 1 i 2. Jeżeli jednak określona w umowie wartość nieruchomości rolnych, majątku obrotowego i ruchomych środków trwałych jest wyższa niż wartość pozostałego mienia, stosuje się przepis ust. 2.

§ 4. 1. W razie odroczenia terminu płatności raty i oprocentowania, wysokość wpłaty ustala się jako sumę raty i oprocentowania, ustalonego z uwzględnieniem § 3, powiększoną o odsetki od tej sumy w wysokości stopy redyskontowej za okres odroczenia. W tym przypadku nie stosuje się

umorzenia odsetek z tytułu dotrzymania odroczonego terminu.

2. W razie niedotrzymania odroczonego terminu płatności, wysokość wpłaty ustala się w myśl § 2, z tym że z tytułu sprzedaży, o której mowa w § 2 ust. 3, za okres odroczenia ustala się odsetki w wysokości stopy redyskontowej.

§ 5. 1. W razie rozłożenia na raty ustalonej w pieniądzu należności z tytułu sprzedaży, o której mowa w § 3, mienia przez okres co najmniej roku przed zawarciem umowy, nie wykorzystywanego do prowadzenia działalności produkcyjnej lub usługowej, położonego na terenie gminy uznanej na podstawie przepisów o zatrudnieniu i bezrobociu za szczególnie zagrożoną wysokim bezrobociem strukturalnym, można nie stosować oprocentowania za okres, w którym nabywca zatrudnia na podstawie umów o pracę ustaloną w umowie sprzedaży liczbę osób spośród mieszkańców tej gminy lub innych gmin uznanych za zagrożone szczególnie wysokim bezrobociem strukturalnym.

2. W razie odroczenia terminu wpłaty, za okres, o który odroczone wpłatę, pobiera się odsetki w wysokości stopy redyskontowej.

§ 6. Przepisy § 2—5 stosuje się także przy ustalaniu i wpłacaniu wyrażonego w pieniądzu czynszu z tytułu umowy, o której mowa w art. 38a ustawy.

§ 7. 1. Ustala się 0,1 tony pszenicy jako inny niż pieniądź miernik należności za sprzedane mienie, czynsz za dzierżawę i czynsz najmu.

2. Jeżeli rozłożona na raty należność została określona w wysokości równowartości wielokrotności 0,1 tony pszenicy, wysokość wpłaty określa się jako iloczyn wysokości raty wyrażonej w wielokrotności 0,1 tony pszenicy i ceny 0,1 tony pszenicy w okresie, za który następuje wpłata.

3. Cenę, o której mowa w ust. 2, stanowi średnia krajowa cena skupu 0,1 tony pszenicy, publikowana przez Główny Urząd Statystyczny za półrocze roku kalendarzowego, poprzedzające termin płatności raty należności.

4. W razie odroczenia terminu wpłaty, za okres, o który odroczone wpłatę, pobiera się odsetki w wysokości stopy redyskontowej.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: *H. Chmielak*
Kierownik Ministerstwa

196

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 14 kwietnia 1994 r.

w sprawie określenia wysokości procentu sumy wpływów, uzyskanych z tytułu obowiązkowych składek ubezpieczeniowych pobieranych za ubezpieczenie od ognia, przekazywanego Komendantowi Głównemu Państwowej Straży Pożarnej przez instytucje ubezpieczeniowe w 1994 r.

Na podstawie art. 38 ust. 2 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. Nr 81, poz. 351) zarządza się, co następuje:

§ 1. Instytucje ubezpieczeniowe obowiązane są w 1994 r. przekazać Komendantowi Głównemu Państwowej Straży Pożarnej 2% sumy wpływów uzyskanych z tytułu